

భిన్న స్వరాలు

గవర్నర్ పేట సెంటర్ లో చిత్రా తుగా రిక్వ ఆపమన్నాడు రిక్వలో చేరిగిలపడ్డ పాసెంజర్.

“ఏమండోయ్ రామారావుగారూ!” కేకకాడు పాసెంజర్. బందర్ రోడ్డువైపుకి తలవంచుకుని వడివడిగా వెళ్ళే వ్యక్తి గతుక్కు మన్నాడు. మెల్లగా రిక్వ వద్దకు వచ్చాడు తడవజే అడుగులతో.

సెంటర్ లో పోలీసు సంజ్ఞతో రిక్వ ప్రక్కనే వుండే అజంతా హోటల్ దగ్గర నిలువబడింది.

“ఏమిటి! ఏమీనా తిరిగి యిచ్చేదంటూ వుందా!” కాక్టిగా అన్నాడు రిక్వలో వ్యక్తి, కాలినడకలో ఎక్కడికో పోతున్న రామారావుతో.

రామారావు నలువైపుల భయంగాను, సిగ్గుగాను చూచాడు. నెమ్మదిగా అన్నాడు. “ఇంకేముందండి! కేపు ఘనత తప్పక తీర్చేస్తా! వెధవ ఖర్చులన్నీ అనుకోకుండా మీద పడ్డాయి. లేకుంటే యీ సెల్లోనే తీర్చి వుండేవాణి! ఈ ఒక్కసారి చూడండి నామాట.” మెల్లగా అన్నాడు ఆయన కొక్కనికీ వినవడేలా! రిక్వవాలాకి అప్పడం గానే వినిపించాయి రామారావు మాటలు!

“ఒక్కసారి కా దయ్యక దాజన సార్లు చూచాను. ఇంకేం చూడమంటావు? ఓసల పెండ్లానికి జబ్బు. మరో సెల సీకు జీత నష్టమూ, ఇంకా నాయనగారి తల్లివమూ, మామగారి తిష్ట!!! ఇవన్నీ వినలేక చస్తున్నా. ఇదిగో...” గొంతు చించుకుంటున్నాడు రిక్వలోని వ్యక్తి.

“కొంచెం మెల్లగా మాట్లాడండి” తల వంచుకునే బిక్కు బిక్కుమంటూ అన్నాడు రామారావు.

“ఏమయ్యోవ్! నేనేమన్నా దొంగనేను కున్నావా? భయపడటానికి; ఆ సిగ్గుపగ్గులు నీకుండా! చిన్నగా మాట్లాడాలి! పది నాళ్ళనుంచి ముఖం చాటుచేస్తున్నావో? పైగా అభిమానం.”

చుట్టూ ఓ పాతికమంది జనం మూగారు. చింతగా చూస్తున్నారు. ఎవరూ ఏమీ

మాట్లాడలేదు. రామారావు తల వైకత్తిలే బట్టు!

జనంలోనుంచి యెవరో ఇద్దరు మిత్రులు బయటికిపోతూ “ఎవరో ఎక్కేనాడిబాపతు రావోయ్!” అని ఒకరితో ఒకరంటూ వెళ్ళి పోతున్నారు.

“ఏమైనా, ఈసెల తీర్చేస్తానండీ గౌరయ్యగారూ! ఈ ఒక్కసారి తుమించండి” రామారావు కండ్లలో నీరు గీరున తిరిగింది.

“అది చూస్తాను. చదు వెండుకు కాల్యనా? తిన్న సాము తీర్చేదానికే ఏడుస్తే...పదరా” రిక్వ కదిలింది. రామారావు త్వరత్వరగా బందర్ రోడ్డువైపు వడి చాడు. రిక్వ ఎలూరు రోడ్డునపడిపోతోంది. ముసీరిన జనం పోలీసు యాలతో చెల్లాచెదు రయింది.

చి. నాదమునిరాజు

2

గణగణ గణ గణ రిక్వ శబ్దం చేసుకుంటూ పోతోంది. నున్నటి సిమెంటురోడ్డు వైప డోనులో కాబోలు చక్రాల గీరు గీరున తిరుగుతున్నాయి. రిక్వలాగేవాడి మెడదులు ఆలోచనలు గీరున తిరుగుతున్నాయి పాపం! ఎంత అభిమానపడ్డాడో ఆయన. ఎవరో గుమాస్తాలాగున్నాడు. ఏమి స్టారు జీతం?...ఆ! వందరూపాయలు రావచ్చేమో! ఎంత సంసారముండో! ముసీలి తల్లి దండ్రులు ‘పెండ్లాం’ యిద్దరు బిడ్డలైనా వుంటారు. రోజూ రెక్కలు ముక్కలు చేసుకుంటే రెండు మాడు సంపాదిస్తున్న నాకే చాలడంలేదే! అయినా మేం ముగ్గుర మేగా! అందులోను చదువుకున్నోళ్ళు. మేము ఛార్మిసారో, కారింజ బీడీలో తాగుతుంటామాయె. వారేమా కత్తెర మార్కయినా కాల్యుతాడు. ఇంక కాఫీ...గుడ్డలు...ఇంటి బాడుగ..... ఏమోలే! ప్రపంచమంతా ఇంతే! పాపం! ఎక్కడూ మాటవడ్డోడిలాగ లేదు. ప్రాణం

పోయినట్లనిపించి వుంటుండేమో! ఆ మొఖం చూస్తూవుంటే నా పేగులు వుడికిపోయినయి. మే ను యి లే తిట్టుతినటం అలవాటయినా పడినాము. తిట్టుతంటూ దండాల పెట్టూ కాలాన్ని నెట్టుకపోతూ వుంటామాయె! ఏమో! ఈయన మాత్రం నుసిషి కాదూ? చెట్టంత మనిషిని సెంటర్లో పట్టుకొని దులిపేశాడే! ఆయనంత బిక్కు చస్తున్నా కనికరమైనా చూపాడుగాదు. ఎందుకు చేశాడో అప్పు యాయనదగ్గర. ఆ...ఎందుకోలే! సంసార మన్నతర్వాత అప్పుచేయకుంటే ఎలా గడుస్తుంది. అయినా కలిగినోళ్ళకు దయాదాక్షిణ్యా లండేవేనా! అకే వుంటే వేలూ లక్షలూ ఎట్లా సంపాదిస్తారులే! ఆ రామయ్యగోర యింకా సిగ్గుతో చచ్చేకొద్దీ యీ గౌరయ్యగోధ మరీ నోరు పాకేసుకోవడం...తూ, పాడు ప్రపంచం...గణగణ రిక్వ పరుగిడుతోంది.

3

రిక్వ పరుగిడుతోంది. గౌరయ్యగారి ఆలోచనలుకూడ పరుగు తీస్తున్నాయి రిక్వతో పాటే! అయినా కాలం న్యాయ స్థలదికాదు. బిడ్డకు జబ్బు చేసింది కుయ్యో మొగ్రో అంటే యిరవైరూపాను లిచ్చానే! జ్ఞానం వుండోదూ? నాలుగు సెలలయింది. రూపాయకు ఆణా వడ్డీవస్తోందే అనుకున్నా, కాలం ఎట్లాంటిది. అందులో యేదైనా వస్తువైనా ఖాతా బెబ్బుకొనివుంటే సరి పోయేది. ముందు నాకు తెలివితేదు. ముఖ పరిచయాన్ని బట్టే అప్పులిచ్చే వాడెవడయినా వున్నాడూ? తియ్యని మాటలతో దగ్గరికివచ్చి తేలులా కాటేశాడు షరవ! ఇస్తాడని నమ్మక మేముంది? ఈలా అవమానం చేసుంటే నన్నాయిస్తాడు. ప్రతిసెలా ఎదో ఒకసాకు నమ్మబలుకుతాడు. నూట తవరిక్కా వాలనుకున్నాడో పాపం!

అయినా పాడుకాలం! పాడుబుగ్గులు! మంచనిడివినిబట్టికాళ్ళు చాచుకోనాలిగాని ఎగిరిపడతారు. ఒళ్ళు తెలివండా అప్పులు చేసుకొని లోకులచేత తిట్టూ, బెదిరింపులు బడుతూ ఎల్లా బ్రతుకుతాగో! ఏమీ ఇస్త్రీ బట్టలు వేసుకోకుంటే, నోట్లో సిగరెటు, కాఫీ, సినిమాలు; విఱ్ఱవిగుతూ వుంటారు గుమాస్తాలు. బ్రతకటమంటూ తెలికపోతే ఏలానో! నేను కాబట్టి ఈమారుకూడ విడిచాను యింకెవ రయినా అవులేనా...? డబ్బు డిమాండు బ బారు లో పెరిగి పోతోంది. ఇల్లాంటి చిల్లర అప్పులన్నీ వనూలు చేసుకుని యిప్పుడు మొత్తంగా పెద్ద బాధం పొందకుంటే యింక జన్మలో యిటు వంటి ఛాన్సు దొరకదు. పాడు ముండ్రి వాళ్ళు అంతా యీలాగే! రాకుండా పోదు గాని అప్పుడు కొంత అప్పుడు (రీ-వ పేజీ చూడండి)

కాలక్షేపం

(7-వ పేజీ తరువాయి)

లేనప్పుడే రామరాజ్యంలో వారికి ఉన్నత గౌరవం ఉంటుంది. పొట్టి శ్రీరామ రాజ్యంలో కూడా గౌరవం గలవాడే గౌరవం కలుగుతుంది అనిపించుకోవాలి

బాపూజీ మనకు త్రోవ చూపించాడు. He showed us the way- అని పెద్ద ఆక్షరాలతో కాగితాలు అచ్చుపేసి అంటించాము మనలను పదిపించిన నేత బాపూజీ నేత చూపించినదే నీతి కాని, నేతిలో ఎంత కల్లీ ఉందో నేను నీతిలో కూడా అంత కల్లీ ఉంది. కల్లీ నేతి సరకు అమ్మడం కూడా నీతిమాలిన పని అని అంగీకరించాలి. మహాత్ముడు మనకు యిచ్చినది కల్లీనేని నేతిసరకు. చక్కని నీతిచూర్ణం చూపించాడు. కల్లు త్రాగవద్దు అన్నాడు. త్రాగించవద్దు అన్నాడు కాని, ఆ నీతిని కూడా కల్లీ చేసి, ఫులియని కల్లు అనగా "నీరా" త్రాగితే తప్ప లేదని చెప్పి, గాంధీ మహాత్ముడి జై! అని మహారాజులను నీరా త్రాగినారా! అంటున్నాడు.

ఇటువంటి కల్లీ నీతిని ప్రచారంచేయడం కంటే అవచారం యింకొకటి లేదు అవి నీతిగా ప్రవర్తించేవాడుగాని, అవి నీతి ప్రచారం చేసేవాడుగాని, ఆత్మహత్య అనేది ప్రత్యేకంగా చేసికొనక్కరలేదు. కొండమీదనుంచి క్రిందికి దూకనక్కరలేదు. పామునోట్లో చెయ్యి పెట్టనక్కరలేదు. మంటలలో దూకి, ఆహుతి కొనక్కరలేదు. ఎంత చేసినవారి కంటే మేగాని చింత ఎటికి రాను కృష్ణా అనేమాట నిజము. గర్విం చి కల్లు నెత్తిమీదకు వచ్చి కొండకొన ఎక్కిన వాడు కొండమీద నుంచి క్రిందకు పడ్డాడు. చూస్తూ చూస్తూ నిప్పులతో చెలగాటము ఆడేవాడు అగ్నిలో బుగ్గి అవుతాడు. విష సర్పములతో పయోముఖ విషకుంభములవంటి కల్మషబుద్ధులతో కలిసి కార్యకలాపములను సాగించేది సాహసుడు ఆ విషమ విషతంత్రములలోనే విగత జీవులవుతాడు. అప్పుడు లోకం "అయ్యో! పాపం!" అనదు. "వాడిగతి అంతేకావాలి" అంటుంది. నీతిమాలి ప్రవర్తించడంకంటే, వాడు—

"ఉరుతర పర్వత" గ్రముననుండి దృఢంబగు రాతిమీద న త్వరముగ ద్రవి కాయము హతంబుగ జేయుట మేలు" అంటుంది అవినీతి అతిశయించి, అంతస్కర్షి ఆత్మి తేజస్సు నూరించి, ధాతువు క్షీణించి,

ఆయువు మూడి, ప్రాణవాయువు వీడి, సంఘ కళేబరము కుల్లి, పుచ్చి పురుగులు పట్టుచున్నప్పుడు, క్రిమినముదాయ సంకులమై పూతిగంధ హేయమై దూష్యమైనప్పుడు, దానికి అంత్యపరిష్కారమైన అగ్ని సంస్కార మొనర్చి, ఒక అంత్య సమస్కారం చేయాలి. అవినీతిని దహించేడి ఆ పవిత్రాగ్ని కళాత్రము ప్రజావృద్ధులు క్షేత్రమునుండి ప్రజ్వలిస్తుంది. అజే ప్రచండ ప్రజావిప్లవాగ్ని కర్కశపరతం త్రునకు అగ్ని పూజ్యమైనది. అది ఆర్యలోక ఆరాధ్యమైనది అట్టి ప్రజావిప్లవము వరిలుగాక! ఇంకీలావ జించావాద్! ★

భిన్న స్వరాలు

(27-వ పేజీ తరువాయి)

కొంతవస్తే నువ్వయోగమేముంది? ఒక మొత్తంగావస్తే మంచి వడ్డీతో ఎవడికైనా పెట్టుబడికిస్తే..

"అయినా యింతగాళ్ళే ఘోరంబోనీరాదు. మొగ్గా మాటాడమంటాడు పైగా. అంత అభిమాన మేజ్యేవాడు విసరిపారేయరాదా? అభిమానాలు. అభిమానాలయినా. ఏమి లేకున్నా ఈ నిక్కులతోనే నీతి గనూ వుంటారు రేపు ఫస్టున ఆఫీసువద్ద జీతమందిన నాడు పట్టుకుంటే స్నేహితుల మందర తేలుకుట్టిన దొంగలా యిచ్చేస్తాడు. ఆ అభిమానమే నిజమయితే అలా చేస్తేనే వాడు మనిషి...తూ...పాడు ప్రపంచం..."

"ఏయ్! ఆవు." రికా ఆగింది. బేజే చేతిలో వేసి రికావాడు "బాబూ" అని మరేమో అనే లోగానే గౌరయ్యగారు తలుపు వేసు కొని లోనికెళ్లారు. వాకిటివైపు చురచుర చూసి రికావాలా బబారు మార్గం నట్టాడు.

4

బందర్ రోడ్డున గలగల నడుస్తున్న రాజారావు తలపైకెత్తినేలేదు. మొదడు మెలికల్లో ఆలోచనా ప్రవాహం ముడిబడు తోంది పాడుబ్రతుకు! నాది ఒక బ్రతుకే! అంతమందిలో ఆ త్రాప్తునివల్ల మాటలు నడకల్ని వచ్చింది వాడికి డబ్బే బాకీ తేకుంటేనో! ఆ...ఎందుకంటాడు. విచ్చే జీతం తొంభయింది. ఇంటి బాడు క్కే పాతికపోతుంది మిగిలిందినేని సరిపోతుంది. అయిదు మంది సంసారం. పెద్దపిల్లాడి చదువు ఫీ! చస్తినన్నా బావుంటుంది ఇంట్లో పెండ్లాం బిళ్లలపాడు, విధిలో అప్పు లాళ్ల పాడావిడి, ఆఫీసులో ఆఫీసర్ చిర బుర్రలు! ఫీ! ఫీ!

అయినా యీలాంటి నీతుడివద్దర ఆశ్చర్య

చేయటం నా నే పొరబాటు, కాని ఏంచేస్తాను. పిల్లాడికి మబ్బు కమ్మేసి మంచంలో బడుతే! వీడే దిక్కయ్యాడు. ఏం? వూరికేయిస్తున్నాడా? ఎన్ని నెలలయితే అన్ని యిరవైఅణాలు చేపులుమెలేసి గంజా కోడూ! అయినా మహుకార్ల దార్లనంబోవాలి! వీళ్ళన్నంత కాలం యింతే!

తోటి మనిషునన్నా భావించాడా? ధాగా ప్రవాహంగా ఆసకవిలాగ బాణాలా గుచ్చాడు పాడుపగవ అందరిలోను. వాడికే నాలంటి ఖర్చు పట్టకపోదులే!

వీలయినంత త్వరలో వీడి డబ్బు విసిగి పారేయాలి ప్రతి నెలా అనుకుంటూనే వున్నాను. కాకుండా వుంది. పోయి వ నెలేమో గుణాకి పురుడు.. జేటమే గాక అప్పుకూడ అయింది ఈ నెలేమో నాయన గారు క్రింద పడి కాలు బెణకడం ఖర్చుల వటమూ... అన్నీ యీలానే అవు తున్నాయి ఒక జత గుట్టు తప్ప వాకేమీ లేవు అవే ప్రతిదినమూ గుణా శుభ్రంగా సబ్బుతో ఫులికపెట్టేంది. ఇంక ఆమె పని మరి పాపం! రెండే రెండు దీరలు! ఆంగు లోను ఒకటి మెల్లబడింది ఇంక పిల్లలూ... పైగా బంధువులూ. ఏ. ధీ...

ఈ గౌరయ్యగారికి కొక్కడికే నయనే వీలాగోయివ్వచ్చు. ఈలాంటి గౌరయ్యల మరో పాతికమంది నెత్తిన వున్నారాయ్. అయినా వీడికి పారేసి నాలుగు గులపాలి! కొంచమైనా మానవత్వమంటూ వుంటుందను కున్నాడూ? ఆ గుంపులో తెలిసినవాళ్ళే వస్తేనే లేకుండా కొందరినీ! ఎవరైనా చూచివుంటే ఎంత అవమానం! వీడినైన ఎలాగైనా కసి తీర్చుకోవాలి...మ్మే... వీంచేయగలను నేను? తూ...పాడు ప్రపంచం.

"కీర్తి" కారుకు కడన ప్రేమ పడింది. "విమయ్యోవ్ తూగుతూ తూలుతూ నడుస్తున్నావా?" కంప్లెక్సు లోంచి తీక్షణంగా చూస్తూ గదమాయించాడు కాకు వోసర్.

ఇక ప్రపంచంలో పట్ట రావుకాళ్ళ ఆఫీసుకి దారితీశాయ్. ★

కుమ్మూ ★ బొల్లి

వద్దరా మేపామచ్చబు, నీ, సవాయి వ్యాధి లకు గ్యారంటీ చికిత్స క్యాడలాగు ఉపతము వలహాకు జి. వి. రెడ్డి & కో. (రిజిస్టర్డ్) "భాస్కర" కమిషన్ గోపాలపురం తూర్పుగోదావరి